

Με χροιά κινηματογραφικών επιρροών

ΕΧΩ την εντύπωση ότι από τον καιρό του λαμπρού «Ορλάντο» η Λέα Μαλένη δεν έχει υπογράψει δουλειές ως Persona. Έχοντας τη δυνατότητα να εκφράσει στην Πειραματική Σκηνή του ΘΟΚ τα αισθητικά της πιστεύω αλλά συνεχίζοντας να διψά για περαιτέρω θεατρική έρευνα, η Λέα Μαλένη εφαρμόζει τη μεθοδολογία του επινοημένου θεάτρου στη νέα παραγωγή της Θεατρικής Ομάδας Persona. Το «Witsplit» έχει ως πεδίο έρευνας το ανθρώπινο πνεύμα, τον ανθρώπινο ψυχισμό, ένα από τους γόνιμους για το επινοημένο θέατρο θεματικούς κύκλους, όπως είναι η μνήμη, η συνείδηση, κτλ. Ιδιαίτερα η μνήμη που χάνεται και παλεύει να συγκρατήσει το αποτύπωμα του κόσμου. Ιδιαίτερα η συνείδηση που πονάει. Ιδιαίτερα το πνεύμα (wit) που έχει ραγίσει. Ας ξεκαθαρίσουμε πού έγκειται η συμβατότητα της devising μεθόδου με το διερευνώμενο στο «Witsplit» θέμα, όπως και με τα προαναφερθέντα συγγενή θέματα. Το ουσιαστικό στοιχείο στο επινοημένο θέατρο είναι η συλλειτουργία της δημιουργικής ομάδας όπου το κάθε μέλος αρχίζει να ξετυλίγει το κουβάρι της προσωπικότητάς του, επικεντρωμένο στο σχετικό με το εξεταζόμενο θέμα νήμα. Η διαδικασία προχωρεί επαγωγικά. Το ξεκίνημα γίνεται με βάση τα προσωπικά βιώματα και την ιδιαίτερη οπτική γωνιά της κάθε μονάδας. Όταν οι συναντήσεις φτάνουν στο σημαντικότερο στάδιο αναγκαίας παγίωσης του κειμένου, συμβαίνει (πρέπει να συμβεί) η ειδοποιός διαφοροποίηση του τρόπου εργασίας, τα προσωπικά νήματα ν' αρχίσουν να πλέκονται σ' ένα κοινώς αποδεκτό από την ομάδα και τους θεατές α) κωδικά επικοινωνίας και β) μήνυμα με πανανθρώπινη αξία. Ειδικά όταν μιλούμε για την κυριότερη λειτουργία του ανθρώπου, τη λειτουργία του πνεύματος, και για το βασικότερο του φόβο, να χάσει την ψυχική διαύγεια, να διαταραχτεί αυτό που ο ίδιος θεωρεί στέρεα και οριοθετημένη βάση της προσωπικότητάς του.

Μια από τις θέσεις της Ομάδας Persona, είναι η εναντίωση σ' αυτή τη διαδεδομένη πεποίθηση ότι αυτή η στέρεα και η οριοθετημένη βάση υπάρχει, ότι υπάρχει ασφαλής διαχωρισμός μεταξύ των χώρων του λογικού και του παράλογου, της ψυχικής υγείας και των ψυχικών διαταραχών. Απλώνουν στα κείμενα που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα, καθώς και στις συνευθεσίες τους, για την άμεση επικοινωνία των δύο κόσμων, για την ευκολία που ο καθένας δρασκελίζει το μεταξύ τους κατώφλι. Αν, λοιπόν, η θέση αυτή τεκμηριωνόταν περισσότερο μέσα από την παράσταση, αν ακολουθώντας πιο πιστά και σ' όλη τη διαδρομή τη μέθοδο του επινοημένου θεάτρου, αν οι αρχικές ασκήσεις αυ-

τογνωσίας εππρέζαν πιο πολύ το τελικό σκηνικό προϊόν, αν το αντλημένο από διάφορες πηγές υλικό δεν έπνιγε το στοιχείο του αυτοσκεδιασμού... τα πράγματα θα ήταν πιο ενδιαφέροντα. Έχω την εντύπωση ότι η εφαρμογή της μεθόδου αποδυναμώθηκε στην πορεία προς το τελικό αποτέλεσμα, το οποίο τελικά απόκτησε τη χροιά των κινηματογραφικών επιρροών. Έτσι, «Η περίπτωση του Άγγελου» πλησίασε επικίνδυνα την «Ψυχώ», το «Ματ» βρέθηκε κοντά στο «Προυφ», και τα άλλα κομμάτια έχουν περισσότερες από μία κινηματογραφικές πηγές επιρροής.

Από τα μεγαλύτερα επιτεύγματα της παραγωγής είναι η χρήση του χώρου, κάτι που στο κυρίαρχο θέατρο λειτουργεί ακόμα ως γοητευτικός νεωτερισμός (θυμηθείτε τις παραγωγές στο υπόγειο του Σατιρικού, ή τον Σαίξπηρ στο περιβόλι). Από την σαιεππρική παραγωγή πέρασαν στο «Witsplit» οι εικαστικοί δημιουργοί Λύδια Μανδρίδου και Μαρίνα Χατζηλούκα,

που μαζί με τη σκηνοθέτιδα διαφοροποίησαν και οργάνωσαν τον ιδιαίτερο χώρο της κάθε ιστορίας. Η χρήση του βίντεο (Αλέξιος Πισσούριος), τα συχνά

σκηνοθετικά ευρήματα με τους καθρέφτες και τις επιφάνειες που ξαφνικά αποκτούν διαφάνεια, μπορεί να ενδυναμώνουν τους κινηματογραφικούς συνειρμούς, όμως είναι οργανικά ενταγμένα στη δράση.

Η υποκριτική ομάδα δείχνει αφοσιωμένη στο project «Witsplit», δεμένη και ικανοποιημένη με το τελικό αποτέλεσμα. Πιστεύω πως οι υποκριτικές δουλειές του Βαλεντίνου Κόκκινου και της Έλενας Παυλίδου ξεχωρίζουν ως οι πιο ενδιαφέρουσες.

«Witsplit. Τέσσερις συν μία εποχές» από τη Θεατρική Ομάδα Persona. Σκηνοθεσία-Δραματοργική επεξεργασία: Λέα Μαλένη. Σύμβουλοι δραματογραφίας: Λέα Μαλένη, Βαλεντίνος Κόκκινος. Σκηνικός χώρος-Κοστούμια: Λύδια Μανδρίδου, Μαρίνα Χατζηλούκα. Μουσική: Δημήτρης Ζαβρός. Κίνηση: Λέα Μαλένη, Μάριος Μεττής. Σχεδιασμός φωτισμού: Καρολίνα Σπύρου. Επιμέλεια βίντεο: Αλέξανδρος Πισσούριος. Βοηθός σκηνοθέτη: Αίγλη Σπυριδάκι. Παίζουν: Άννα Παγκιώζη, Βαλεντίνος Κόκκινος, Μαργαρίτα Ζαχαρίου, Έλενα Παυλίδου, Χριστίνα Κωνσταντίνου, Φώτης Γεωργιάδης, Μυρτώ Κουγιάλη, Αίγλη Σπυριδάκι

Θέατρο

ΤΗΣ ΝΟΝΑΣ ΜΟΛΕΣΚΗ